

Sammanfattning

Fråga om en kommun har haft laglig grund för att avskeda en sektionschef vid kommunen, som påstås ha bl.a. agerat i strid med kommunens upphandlingspolicy, delegationsordning och faktureringsrutiner samt brustit i sin tillsyn över verksamheten.

ARBETSDOMSTOLEN

DOM
2009-06-17
StockholmDom nr 48/09
Mål nr A 152/08

KÄRANDE

Fackförbundet SKTF, Box 7825, 103 97 Stockholm
Ombud: förbundsjuristen Sussanne Lundberg, adress se ovan

SVARANDE

Örnsköldsviks kommun, 891 88 Örnsköldsvik
Ombud: arbetsrättsjuristerna Tomas Björck och Sara Kullgren,
Sveriges Kommuner och Landsting, 118 82 Stockholm

SAKEN

ogiltigförklaring av avskedande m.m.

Bakgrund och yrkanden

Mellan Fackförbundet SKTF (förbundet) och Örnsköldsviks kommun (kommunen) gäller kollektivavtal.

B.H. är medlem i förbundet. Han var anställd i kommunen som sektionschef vid tekniska förvaltningens parksektion. Den 11 oktober 2006 avskedades han från sin tillsvidareanställning. Mellan parterna råder tvist om kommunen haft laga grund för avskedandet.

Parterna har tvisteförhandlat utan att kunna enas.

Förbundet har väckt talan mot kommunen och yrkat *i första hand* att Arbetsdomstolen ska

1. förklara avskedandet av B.H. ogiltigt,
2. förplikta kommunen att till B.H. betala
 - a) lön med 15 258 kr för perioden den 11 – 31 oktober 2006, med 22 100 kr per månad för perioden den 1 november 2006 – 31 mars 2009 och med 5 812 kr för perioden den 1 – 7 april 2009 samt
 - b) allmänt skadestånd med 150 000 kr.

För det fall Arbetsdomstolen skulle finna att det inte har funnits laga grund för avskedande men väl saklig grund för uppsägning av B.H. har förbundet yrkat *i andra hand* att Arbetsdomstolen ska förplikta kommunen att till B.H. betala

- a) ekonomiskt skadestånd med 15 258 kr för perioden den 11 – 31 oktober 2006, med 22 100 kr per månad för perioden den 1 november 2006 – 31 mars 2007 och med 7 265 kr för perioden den 1 – 10 april 2007 samt
b) allmänt skadestånd med 125 000 kr.

Vidare har förbundet yrkat ränta enligt 6 § räntelagen på de allmänna skadestånden från dagen för delgivning av stämning, den 8 juli 2008, och på de ekonomiska skadestånden från den 25:e i respektive månad, allt till dess betalning sker.

Kommunen har bestritt yrkandena. De ekonomiska skadestånden har vitsordats som skäligen i och för sig, med avräkning för B.H:s inkomster under den period som han bedrev egen näringsverksamhet. Inget belopp har vitsordats som skäligen såvitt avser yrkandena om allmänt skadestånd. Räntheyrkandena har vitsordats som skäligen i och för sig.

Förbundet har bestritt att B.H. haft några avräkningsbara inkomster.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader.

Till utveckling av talan har parterna anfört i huvudsak följande.

Förbundet

Organisationen

B.H. har arbetat inom kommunen sedan år 1986. År 1990 blev han sektionschef för parksektionen som tillhör tekniska förvaltningen. Chef för tekniska förvaltningen var L.L. B.H:s närmaste chef var R.S. Parksektionen har en omsättning om ca 13–14 miljoner kronor exklusive personalkostnader. Den verksamhet som bedrevs vid parksektionen var mycket varierad. Till parksektionen hörde ett snickeri i vilket bl.a. personer med offentligt skyddad anställning (OSA) arbetade.

Avskedandet

Den 30 augusti 2006 blev B.H. kallad till ett möte med L.L., J.N. och H-I.E. Vid mötet ställdes frågor angående inköp som parksektionen hade gjort. Inköpen avsåg virke och matjord från leverantörer som kommunen inte hade ramavtal med. Vid mötet förklarade B.H. att den inköpta matjorden hade levererats till Åsdalsparken. Vidare förklarade han att virket hade inköpts från en leverantör utan avtal (Wibergs Bygg KB) eftersom den leverantör som kommunen hade avtal med (Bäcklunds) inte kunde leverera rätt sorts virke.

I september 2006 hölls ytterligare möten där B.H. bl.a. förklarade att det inköpta virket använts till bänkbord, vindskydd m.m. Den 21 september 2006 polisanmälde kommunen B.H. och den 11 oktober 2006 avskedades han från sin tillsvidareanställning. Den förundersökning som hade inletts lades ned i

februari 2008. Kommunen begärde överprövning och i juni 2008 fattades beslut om att inte återuppta förundersökningen.

B.H. har avskedats från sin anställning utan att ens saklig grund för uppsägning förelegat. Det har inte gjorts gällande att B.H:s handlande skulle vara brottsligt eller att han agerat i eget intresse. Vid detta förhållande ska kommunens avskedande ogiltigförklaras. För det fall Arbetsdomstolen skulle finna att det förelegat saklig grund för uppsägning så har det i vart fall inte funnits grund för avskedande.

Det bestrids att B.H. gjort sig skyldig till några oegentligheter eller brutit mot sitt anställningsavtal och han har följande inställning till kommunens påståenden.

Matjord

Under våren 2005 projekterades två parkanläggningar inom kommunen; Sockenparken och Åsdalsparken. Sockenparken skulle anläggas på ett ställe där schaktmassor från Botniabanan hade lämnats och den skulle färdigställas år 2006. Till Sockenparken, som omfattade en yta om ca 12 000 kvadratmeter, behövdes ca 1 500 kubikmeter jord. Åsdalsparken skulle anläggas på ett område med mycket dåliga ytförhållanden och arbetet skulle påbörjas år 2006. Till Åsdalsparken, som omfattade en yta om ca 7 300 kvadratmeter, behövdes ca 3 000 – 4 000 kubikmeter jord. Kommunen förväntade sig att arbetena skulle gå fort och att parkerna skulle färdigställas under år 2006. B.H. fick klart för sig att det var tillåtet att överskrida budgeten om det behövdes för att arbetena skulle bli klara i tid. Eftersom det skulle behövas mycket jord till parkerna började B.H. under våren 2006 att göra förfrågningar angående jord. Han frågade först internt på anläggningsavdelningen, men där var det ingen som kände till någon leverantör. Därefter vände han sig till en tidigare matjordsleverantör, Örnfrakt AB, men inte heller det bolaget kunde leverera den önskade mängden jord. Eftersom kommunen tidigare hade handlat av D.N. vände B.H. sig till denne som tipsade om att Rosén & Söner AB hade en stor mängd jord av rätt kvalitet till försäljning. B.H. tog kontakt med Å.R. på Rosén & Söner AB och fick bekräftat att detta bolag hade jord till försäljning. B.H. åkte ut och inspekterade jorden och kontrollerade att det var rätt mängd jord och att den var av bra kvalitet. I samband med det satte han sin signatur på de följesedlar som han fått av Å.R. Signaturen utgör dock ingen mottagningsattest.

Rosén & Söner AB anlätade D.N. för att transportera jorden till parkerna. I samband med den första leveransen till Sockenparken upptäcktes det att den befintliga jorden i Sockenparken hade ett felaktigt ph-värde. I avvaktan på att detta skulle utredas beslutade B.H. att stoppa leveransen av jord till Sockenparken. Eftersom det varit så svårt att få tag på jord och då jord senare skulle behövas till Åsdalsparken bestämde B.H. att jorden skulle levereras dit. Jorden låg kvar hos Rosén & Söner AB i avvaktan på att leverans kunde ske. Trots att jorden inte hade kommit i kommunens besittning betalade B.H. fakturorna eftersom Rosén & Söner AB annars hade kunnat sälja jorden vidare. I augusti 2006 levererades ca 780 kubikmeter jord till Åsdalsparken.

T.W. mottagningsattesterade jorden och B.H. beslutsattesterade. Det är riktigt att det på fakturorna står angivet "matjord" men B.H. reflekterade inte närmare över det. En viss del av den levererade jorden var matjord, resten var blandjord. B.H. insåg att budgeten för Åsdalsparken skulle överskridas varför han begärde och fick ytterligare 150 000 kr. Kostnaden bokfördes på kommunens OSA-verksamhet.

Arbetena med Sockenparken pågick under åren 2005–2007. Arbetsordern för parken utfärdades först i april 2007.

Den inköpta jorden är levererad till Åsdalsparken, något som B.H. berättat redan första gången han tillfrågades härom i augusti 2006. Vid kommunen var det känt och accepterat att handla jord från Rosén & Söner AB och inköpet har skett i enlighet med normalt förfaringssätt inom kommunen.

Virke

Till parksektionen hörde ett snickeri i vilket bl.a. personer med offentligt skyddad anställning, som t.ex. B.N., arbetade. Snickeriet låg ca 7 km från B.H:s kontor, vilket innebar att han inte hade daglig tillsyn över den verksamhet som bedrevs där. Han besökte dock vanligtvis snickeriet ett par gånger i veckan.

B.H. hade rekvisitionsrätt, vilket innebar att han hade rätt att göra inköp av material. Även gruppcheferna hade rätt att göra inköp av material. B.H. skötte inköpen av virket. Fram till år 2005/2006 hade kommunen ramavtal med Wibergs Bygg KB. Därefter bytte kommunen leverantör till Bäcklunds. Det virke som användes i verksamheten måste ha vissa specifika egenskaper. B.H. försökte att göra virkesinköp från Bäcklunds, men där fanns aldrig rätt sorts virke i lager. På grund härav inhandlades virket i stället från Wibergs Bygg KB. Inom kommunen var det allmänt vedertaget att handla från leverantörer som kommunen saknade ramavtal med. Både R.S. och upphandlingsavdelningen var medvetna om detta.

Den mängd virke som inköptes under år 2005 och 2006 var ungefär lika stor som tidigare års inköp. Vid detta förhållande hade inte B.H. anledning att ifrågasätta den inköpta mängden. Virket förvarades utomhus på en gårdsplan till vilken även andra hade tillgång. Det var således inte möjligt för B.H. att ha full tillsyn över virket. – Det kan göras en mängd invändningar mot den metod som kommunen har använt för att beräkna hur mycket virke som går åt för att producera bänkbord och vindskydd. I kommunens beräkning tas inte hänsyn till att personalen som arbetade i snickeriet saknade erforderlig utbildning, varför spillet var större än normalt. Vidare beaktas inte att vissa delar av virket inte var användbart utan måste kasseras. Kommunen har enbart beaktat de bänkbord som sålts. En stor del av det som tillverkades i snickeriet, såsom lekstugor och sandlådor, användes i kommunens egen verksamhet. Den mängd virke som förbrukades kan dock inte anses vara anmärkningsvärt stor. Det har inte funnits några rutiner för hur användningen av virket skulle redovisas. Om detta varit av vikt för kommunen hade kommunen kunnat tillse att sådana infördes.

Det fanns inga fastställda rutiner för hur fakturering skulle ske vid försäljning från snickeriet. En beställning gick oftast till så att beställaren tog kontakt med B.N. som tecknade ned beställarens namn och vad som beställdes. Därefter lämnade han dessa uppgifter till administratören som skrev ut en faktura. Faktureringen skedde i den ordning som varit praktiskt möjlig. Det har inte tidigare framförts några synpunkter på parksektionens sätt att fakturera.

B.H. har skänkt bort tre bänkbord till pensionärsföreningar, något som han trodde låg inom hans behörighet.

Dröjsmålsfakturor

Det är riktigt att parksektionen ådrog sig dröjsmålsavgifter om det belopp som kommunen har angett. Anledningen till detta var att fakturorna blev liggande hos B.H. eller hos någon medarbetare utan att betalas. Detta kan delvis förklaras med att B.H. hade en ansträngd situation både på jobbet och privat. B.H. var medveten om problemet med dröjsmålsfakturor och han försökte att komma tillrätta med detta. Misskötsamheten i denna del har således varken skett medvetet eller av nonchalans. Mot bakgrund av parksektionens omsättning och med beaktande av det stora antal fakturor (ca 1 000) som parksektionen årligen hanterade framstår inte beloppet som ovanligt stort. Det kan inte vitsordas att parksektionen hade ovanligt många dröjsmålsfakturor i förhållande till andra sektioner. I den sammanställning som kommunen upprättat framgår varken sektionernas omsättning eller antalet fakturor, varför den inte går att använda som jämförelsematerial.

Sandspridare

Parksektionen hade tre traktorer, varav två användes för sandspridning i innerstaden och en användes i ett område strax söder om tätorten. Personalen som använde traktorerna framförde önskemål om att nya sandspridare skulle köpas in eftersom de befintliga var för smala. B.H. beslutade därför att parksektionen skulle köpa in nya sandspridare och han hittade två sådana som han ansåg vara lämpliga hos Sjölander Åkeri AB. Dessa inhandlades i början av år 2006. När den första sandspridaren hade levererats konstaterades att den inte passade för montering på parksektionens traktorer eftersom den var för djup och för tung. B.H. tog då kontakt med Sjölander Åkeri AB och de diskuterade hur sandspridarna skulle kunna göras om för att passa traktorerna. På grund härav blev den andra sandspridaren kvar hos Sjölander Åkeri AB och det diskuterades om den skulle köpas tillbaka av Sjölander Åkeri AB, vilket också skedde under hösten 2006. Den första sandspridaren modifierades och används alltså jämt inom parksektionen. Det fel som B.H. begick i samband med beställningen av sandspridarna har inte begåtts medvetet och inte heller av försumlighet, varför agerandet inte kan läggas honom till last. Vidare fakturerades sandspridarna på skilda fakturor, varvid ingen av fakturorna översteg ett basbelopp. Inköpet har följaktligen inte skett i strid mot kommunens upphandlingspolicy.

Timmervagn

K.L., som arbetar vid parksektionen, kom till B.H. och påpekade att han behövde en ny timmervagn. B.H. tog kontakt med sin chef, R.S., och de båda vände sig till J.G. som var inköpsansvarig. De tre tillsammans bestämde att det var en bra idé att köpa en ny timmervagn och B.H. fick i uppdrag att göra detta på egen hand. B.H. tog kontakt med Rosén & Söner AB och av dem fick han ett erbjudande om ett hyrköp av en timmervagn. B.H. ansåg att erbjudandet var förmånligt eftersom kommunen härigenom gavs möjlighet att prova timmervagnen för att se om den passade kommunens behov. Den befintliga timmervagnen lämnades in till Rosén & Söner AB före jul år 2005 för renovering och den var kvar där till juni 2006. Den nybeställda timmervagnen hämtades ut någon gång före den 12 februari 2006 och användes i parksektionens verksamhet fram tills den återlämnades i juni 2006. B.H. har agerat i enlighet med det mandat han har fått och hans agerande kan inte läggas honom till last.

Träolja

Det är korrekt att träolja köptes från en leverantör som kommunen saknade ramavtal med, nämligen Rosén & Söner AB. Träoljan användes till bänkar och bord. Träoljan måste vara av viss kvalitet eftersom den skulle klara av stark sol. Parksektionen hade provat olika sorters träolja och kommit fram till att den träolja som Rosén & Söner AB sålde var bäst. Denna träolja hade tidigare sålts av ett företag som hette Skeppshandeln. Inom kommunen var det allmänt känt och accepterat att träolja inhandlades från Skeppshandeln trots att något ramavtal inte fanns. När Skeppshandeln upphörde övergick B.H. till att köpa träolja från Rosén & Söner AB som hade samma träolja i sitt sortiment. Vid detta förhållande kan B.H:s agerande inte läggas honom till last. Det bestrids att mer träolja har inhandlats än vad som har varit nödvändigt för verksamheten.

Plåttak

Den ifrågakvarande plåten är beställd av B.N. B.H. har endast sett fakturorna och rekvisitionerna och han har inte funnit dessa anmärkningsvärda, eftersom takplåt användes i parksektionens verksamhet. Han har inte sett Beijer Byggmaterial AB:s faktureringsunderlag.

Omplacering

Kommunen har inte gjort någon omplaceringsutredning innan B.H. avskedades. Det är riktigt att kommunen efter avskedandet har tillställt förbundet en lista, men den är upprättad i efterhand och uppfyller inte de krav som kan ställas på en omplaceringsutredning. Som exempel på lediga tjänster som B.H. hade tillräckliga kvalifikationer för och som han borde ha erbjudits kan nämnas lönekonsulent, anhörigkonsulent, vikarierande dagbarnvårdare och näringslivsutvecklare.

Kommunen

Organisation

Kommunen, som är Ångermanlands största både till yta och invånarantal, har ca 5 500 anställda. År 2006 var kommunen indelad i sju förvaltningar varav tekniska kontoret var en. Förvaltningschef för tekniska kontoret var L.L. Tekniska kontoret var i indelat i en administrativ avdelning samt fem verksamhetsavdelningar, varav anläggningsavdelningen var en. J.N. var chef för den administrativa avdelningen och R.S. var chef för anläggningsavdelningen. Anläggningsavdelningen var i sin tur indelad i tre sektioner; underhållssektionen, servicesektionen och parksektionen. B.H. var chef för parksektionen.

Delegation

Tekniska kontoret lyder under nämnden för teknik och service som har beslutanderätt i frågor som rör förvaltningens verksamhetsområde. Denna beslutanderätt kan enligt kommunens delegationsordning föras över till personer i organisationen genom delegering. Vid delegering träder tjänstemannen helt i nämndens ställe och får självständig beslutanderätt. Vidare är tjänstemannen som erhållit delegering återrapporteringsskyldig till nämnden. I frågor som inte har delegerats har nämnden kvar sin exklusiva beslutanderätt. Beslutanderätt kan även överföras till personal genom verkställighet. Vid verkställighet finns ofta inget utrymme för självständiga bedömningar utan frågorna är reglerade genom t.ex. avtal eller lag eller så rör det sig om interna frågor som endast medger visst självständigt övervägande. Även beslut som fattas med verkställighet ska redovisas. Ur delegationsordningen kan motsatsvis utläsas att det inte är tillåtet att skänka bort kommunens egendom.

B.H. var budgetansvarig för parksektionen och hade genom verkställighet, inom ramen för beslutade anslag, rätt att göra inköp av fordon, maskiner och övriga varor upp till två basbelopp. För upphandlingar som avsåg belopp därutöver krävdes delegation.

Upphandling

Enligt kommunens upphandlingspolicy ska inköp ske till så effektivt kapitalutnyttjande som möjligt och som resurs finns kommunens upphandlingsenhet. Alla inköp ska dokumenteras och alternativa finansieringsformer prövas i samråd med kommunens ekonomikontor. Innan inköp sker ska rekvisitionen kontrollera om avtal finns för produkten. Ramavtal ska följas och om avsteg av något skäl är nödvändigt eller angeläget ska kontakt tas med upphandlingsenheten. Varor dyrare än ett basbelopp och tjänster över två basbelopp ska upphandlas. År 2006 uppgick basbeloppet till 39 700 kr.

Attestering

Den som är budgetansvarig har huvudansvaret för att beslutsattestera fakturor. Den budgetansvarige utser en beställare som är behörig att göra inköp och beställaren ansvarar för att varan mottagningsattesteras. En mottagningsattest innebär att varan eller tjänsten har mottagits och att den håller rätt kvantitet och kvalitet. Beslutsattest sker därefter av den budgetansvarige. Om information som finns på underlaget, t.ex. följesedeln, saknas på fakturan ska mottagningsattestanten eller beslutsattestanten skriva fakturans verifikationsnummer på underlaget och skicka detta till kommunledningskontoret för inskanning och koppling till fakturan. För den händelse den budgetansvarige – i detta fall B.H. – gör inköp ansvarar han för att varan mottagningsattesteras. Beslutsattest sker i sådant fall av B.H:s chef R.S., eftersom samma person inte kan både mottagningsattestera och beslutsattestera. Det är inte tillåtet att beslutsattestera något som inte är mottagningsattestrat.

Avskedandet

B.H., som varit anställd i kommunen sedan år 1986, var sedan år 1990 chef för parksektionen. Parksektionen hade ca 20 tillsvidareanställda och B.H. hade ett budgetansvar på ca 20 miljoner kronor inklusive personalkostnader. I augusti 2006 blev L.L. uppmärksam på att parksektionen köpt in stora mängder virke och matjord från leverantörer som kommunen saknade ramavtal med. Hon kallade B.H. till ett möte den 30 augusti 2006 vid vilket även bl.a. J.N. medverkade. Vid mötet tillfrågades B.H. om vad virket och matjorden använts till och B.H. uppgav då att matjorden körts till en D.N. J.N. fick i uppdrag att undersöka detta närmare och vid ett besök hos D.N. kunde kommunen konstatera att matjorden inte fanns hos denne. Den 11 september 2006 hölls ett nytt möte och vid detta korrigerade B.H. sina tidigare lämnade uppgifter och sa att matjorden hade levererats till Åsdalsparken. Vid ytterligare ett möte den 18 september 2006 redogjorde B.H. för vad det inköpta virket använts till. Ytterligare undersökningar vidtogs och i samband därmed upptäcktes att parksektionen även köpt in träolja från en leverantör som kommunen saknade ramavtal med och som var dyrare än det företag som kommunen hade avtal med. Därutöver kunde konstateras att B.H. gjort inköp av sandspridare samt tecknat ett hyrköpsavtal avseende en timmervagn i strid mot kommunens upphandlingspolicy. Han hade även för kommunens räkning beställt och betalat skorstensplåt som hämtats ut av D.N. Vidare upptäcktes att parksektionens fakturor inte var

mottagnings- och beslutsattesterade i enlighet med kommunens regelverk. Dessutom förekom ett ovanligt stort antal dröjsmålsfakturer vid parksektionen, något som över huvud taget inte ska förekomma eftersom kommunen är likvid. B.H. stängdes av från sitt arbete den 22 september 2006. Den 29 september 2006 skickade kommunen ett brev av vilket det framgick att B.H. avskedades från och med den 11 oktober 2006.

Grunden för avskedandet är att B.H. grovt har åsidosatt sina skyldigheter enligt anställningsavtalet på följande sätt.

Matjord

B.H. har för kommunens räkning beställt och betalat 784 kubikmeter matjord till ett värde av 138 120 kr exklusive moms utan att kunna redogöra för var matjorden återfinns. Den angivna mängden motsvarar ca 80 lastbilslast matjord. B.H. har gjort gällande att matjorden levererats till Åsdalsparken, men enligt kommunens undersökning finns inte jorden där. Under alla omständigheter skulle matjorden enligt vad som angetts på fakturorna ha levererats i juni och juli 2006 trots att arbetsordern för Åsdalsparken daterades först den 17 augusti 2006. Innan arbetsordern upprättats kan kostnader inte bokföras för projektet. Om så mycket matjord som B.H. påstår har levererats till Åsdalsparken överstiger kostnaden för enbart matjord hela den budgeterade kostnaden för projektet med 94 500 kr.

B.H. har i strid mot tekniska kontorets rutiner för attestering godkänt betalning av fakturer utan att ha erhållit leverans av matjorden. Han har vidare i strid mot dessa rutiner beslutsattesterat fakturorna, trots att det är han själv som gjort beställningen, och i efterhand låtit en underställd mottagningsattesterera fakturorna. Vidare har B.H. agerat i strid mot gällande upphandlingspolicy, då någon upphandling inte har skett trots att köpesumman för matjorden överstiger ett basbelopp. Dessutom har inköpet skett i strid mot kommunens delegationsordning då köpesumman överstiger två basbelopp.

Kommunen kan inte vitsorda att de följesedlar som förbundet åberopat som skriftlig bevisning i målet utgör underlag för de fakturer avseende matjord som kommunen erlagt betalning för. Följesedlarna saknar verifikationsnummer och har inte heller skickats för inskanning. Följesedlarna överlämnades till kommunen först i samband med att det hölls central förhandling i den aktuella tvisten i maj 2007. På följesedlarna återfinns B.H:s signatur vilket innebär att han i sådant fall – för det fall detta är de ursprungliga följesedlarna – både har mottagningsattesterat och beslutsattesterat samma faktura, något som strider mot kommunens faktureringsrutiner.

Virke

B.H. har under perioden januari 2005 till augusti 2006 beslutsattesterat fakturor avseende virke – tryckimpregnerat och timmerspont – till ett värde av ca 400 000 kr. B.H. har inte kunnat redogöra för vad det inköpta virket har använts till. Virket har inte heller återfunnits i parksektionens lager.

Enligt B.H. användes det tryckimpregnerade virket till att tillverka bänkbord och vindskydd. Han har vidare uppgett att parksektionen har tillverkat 52 stycken bänkbord. Parksektionen har emellertid fakturerat för endast 12 stycken bänkbord. Följaktligen har 40 stycken bänkbord à 2 500 kr styck levererats utan att betalning erlagts. Efter det att B.H. avskedats lyckades kommunen fakturera 52 stycken bänkbord. Enligt kommunens beräkning borde det inköpta tryckimpregnerade virket ha räckt till att tillverka åtminstone 240 stycken bänkbord. Detta medför att drygt 10 500 löpmeter av de 14 600 löpmeter tryckimpregnerat virke som inköpts saknas.

Timmersponten användes enligt B.H. för tillverkning av bl.a. lekstugor och vindskydd. B.H. har inte kunnat redogöra för hur många vindskydd och lekstugor som tillverkats eller till vem de har levererats. Efter att B.H. avskedats lyckades kommunen fakturera för 2 stycken vindskydd. Kommunen kan vitsorda att parksektionen under den aktuella perioden tillverkade 4 stycken vindskydd och 15 stycken lekstugor. Kommunen har med utgångspunkt i uppgifter som erhållits från personal som arbetar i snickeriet gjort en beräkning av hur mycket virke som gått åt vid tillverkning av dessa vindskydd och lekstugor. Denna beräkning visar att ca 3 000 löpmeter av de totalt 7 500 löpmeter timmerspont som inköpts saknas.

B.H. har haft bristande kontroll över verksamheten i denna del. Det görs inte gällande att B.H. borde ha haft kontroll på detaljnivå, men i förevarande fall har B.H. inte kunnat redogöra för vad merparten av det inköpta virket använts till. Enligt kommunens beräkningar saknas virke till ett värde av ca 260 000 kr. En stor del av virket – 41 procent – har dessutom köpts från en annan leverantör, Wibergs Bygg KB, än den som kommunen hade ramavtal med, något som strider mot kommunens upphandlingspolicy. Det kan ifrågasättas om inte den leverantör som kommunen hade ramavtal med faktiskt hade virke av rätt dimension och kvalitet. Under alla omständigheter borde denne leverantör ha kunnat beställa hem sådant virke.

Vidare har B.H. enligt egen uppgift skänkt bort 3 stycken bänkbord, vilket strider mot kommunens delegationsordning.

B.H. hade i egenskap av sektionschef ansvaret för att tillse att parksektionens fakturering sköttes på ett korrekt sätt.

Dröjsmålsfakturor

Under år 2006 ådrog B.H. kommunen dröjsmålsavgifter på ett sammanlagt belopp om 22 047 kr vilket motsvarar ca 39 procent av tekniska kontorets samtliga dröjsmålsfakturor. Detta skedde trots att problemet med dröjsmålsfakturor påtalats för B.H. vid upprepade tillfällen. B.H:s agerande har åsamkat kommunen skada motsvarande detta belopp.

Sandspridare

B.H. köpte in två stycken sandspridare till kommunen för ett belopp om 67 800 kr. Inköpet, som översteg ett basbelopp, gjordes i strid mot kommunens upphandlingspolicy eftersom det inte föregicks av någon upphandling. B.H., som var den som beställde sandspridarna, beslutsattesterade själv fakturan, vilket strider mot kommunens faktureringsrutiner. Dessutom beslutsattesterade B.H. fakturan trots att den ena sandspridaren aldrig levererades, vilket också strider mot kommunens faktureringsrutiner. B.H. agerade därutöver försumligt i samband med beställningen av sandspridarna eftersom dessa var olämpliga för sitt syfte då de inte var kompatibla med befintlig utrustning. Genom inköpet orsakade B.H. kommunen kostnader som inte motsvarades av någon nytta för kommunen.

Timmervagn

B.H. tecknade ett hyrköpsavtal till ett värde av 175 000 kr avseende sex månaders hyra av en timmervagn. Avtalet ingicks i strid mot gällande upphandlingspolicy eftersom upphandling inte skedde trots att avtalets värde översteg ett basbelopp. Värdet översteg vidare den inköpsrätt som B.H. hade enligt delegationsordningen, varför avtalet även tecknades i strid mot denna. Under alla omständigheter har B.H. genom ingåendet av avtalet orsakat kommunen kostnader som inte motsvaras av någon nytta för kommunen, eftersom kommunen inte hade behov av timmervagnen utöver den period då den befintliga timmervagnen renoverades. Timmervagnen införskaffades vidare utan att kommunen hade behov av en ny timmervagn.

Plåttak

B.H. beställde och betalade för kommunens räkning takplåt samt skorstensplåt från Beijer Byggmaterial AB till ett värde av 7 494 kr respektive 19 744 kr. Plåten hämtades sedermera ut av D.N. och monterats på dennes fastighet. Härigenom lät B.H. kommunen stå kostnad för en vara avsedd för tredje man utan nytta för kommunen.

Träolja

B.H. inhandlade 880 l träolja från Rosén & Söner AB, som kommunen saknade ramavtal med, till ett pris om 69 120 kr exklusive moms. Inköpspriset översteg gängse pris hos leverantören enligt ramavtalet. Eftersom kommunen hade ramavtal med en annan leverantör skedde inköpet i strid mot gällande upphandlingspolicy. Vidare motsvarade den inhandlade träoljan inte kommunens behov. Det kan inte vitsordas att den aktuella träoljan endast kunde köpas från Rosén & Söner AB.

Omplacering

B.H:s agerande är av sådan karaktär att någon omplaceringsskyldighet inte har förelegat då det inte kan anses skäligt att kräva att kommunen erbjuder honom ett annat arbete hos sig. I vart fall har de arbeten som förbundet har påstått att B.H. kunde ha omplacerats till ledigförklarats först efter att han skilts från sin anställning och vid sådant förhållande föreligger ingen omplaceringsskyldighet.

Domskäl

Tvisten

Den huvudsakliga tvistefrågan i målet är om kommunen har haft grund för att avskeda B.H. från hans tillsvidareanställning som sektionschef vid kommunens parksektion.

Förbundet har hävdat att avskedandet ska ogiltigförklaras eftersom B.H. inte har gjort sig skyldig till något som utgör skäl för avskedande eller saklig grund för uppsägning. I vart fall har kommunen, enligt förbundets uppfattning, inte fullgjort sin omplaceringsskyldighet.

Kommunen har gjort gällande att det förelegat skäl för avskedande eller i vart fall saklig grund för uppsägning. Enligt kommunen har det inte varit skäligt att omplacera B.H. med hänsyn till arten av de handlingar som läggs honom till last.

Utredningen i målet

Arbetsdomstolen har avgjort målet efter huvudförhandling. Vid denna har på förbundets begäran hållits förhör under sanningsförsäkran med B.H. och vittnesförhör med ägaren till Rosén & Söner AB Å.R., f.d. arbetsledaren vid parksektionen T.W., vice sektionsordföranden i kommunalarbetareförbundet, tillika huvudskyddsombudet J.G., f.d. arbetstagaren vid snickeriet M.J., f.d. stadsträdgårdsmästaren i kommunen O.J., f.d. platschefen vid Beijer Byggmaterial AB L.E. och sektionschefen vid utredningssektionen A-C.E. På kommunens begäran har hållits vittnesförhör med förvaltningschefen L.L., arbetstagaren vid parksektionen K.L., försäljaren vid Beijer Byggmaterial AB J.P., landskapsingenjören E.S-H. samt avdelningscheferna J.N. och R.S. Parterna har åberopat skriftlig bevisning.

Allmänt om avskedandegrunderna

Enligt 18 § anställningsskyddslagen får en arbetstagare avskedas om han grovt har åsidosatt sina åligganden mot arbetsgivaren. Därmed avses enligt lagens förarbeten ett sådant avsiktligt eller grovt vårdslöst förfarande som rimligen inte ska behöva tålas i något rättsförhållande. Frågan om det funnits grund för ett avskedande måste alltid bli beroende av en samlad bedömning av såväl förhållandena kring själva förseelserna som sådana som omständigheterna i övrigt.

Kommunen har anfört en rad omständigheter som grund för avskedandet av B.H., bl.a. följande. B.H. har som chef för parksektionen beställt och låtit kommunen betala stora mängder matjord utan att kunna redovisa vart den har tagit vägen, han har köpt stora mängder virke utan att kunna redovisa hur det använts, han har köpt in träolja från en leverantör som kommunen saknade ramavtal med och som var dyrare än det företag som kommunen hade avtal med, han har gjort inköp av en sandspridare i strid med kommunens upphandlingspolicy och köpt ytterligare en sandspridare som kommunen fått betala utan att ha fått den i sin besittning, och han har tecknat ett hyrköpsavtal avseende en timmervagn i strid mot kommunens upphandlingspolicy. Han hade även för kommunens räkning beställt och betalat skorstensplåt som hämtats ut av en privatperson. Han har inte sett till att parksektionens fakturor varit mottagnings- och beslutsattesterade i enlighet med kommunens regelverk, och han har varit ansvarig för att det vid parksektionen förekommit ett ovanligt stort antal dröjsmålsfakturor.

Merparten av utredningen i målet har gällt två av de ovan nämnda omständigheterna, nämligen dels frågan om matjordsinköpen, dels frågan om inköpen av virke. Arbetsdomstolen kommer i det följande att först behandla dessa två omständigheter.

Inköp av matjord

Kommunen har gjort gällande att B.H. för kommunens räkning har beställt och betalat 784 kubikmeter matjord som aldrig har kommit i kommunens besittning, vilket har orsakat kommunen skada till ett värde av 138 120 kr exklusive moms. Vid inköpet har B.H. agerat i strid mot kommunens upphandlingspolicy eftersom någon upphandling inte har skett trots att köpesumman överstiger ett basbelopp. Han har vidare agerat i strid mot kommunens delegationsordning eftersom köpesumman överstiger två basbelopp. Dessutom har han i strid mot dessa rutiner beslutsattesterat fakturorna, trots att det är han själv som gjort beställningen, och i efterhand låtit en underställd mottagningsattestera fakturorna. Alternativt har han i strid mot kommunens rutiner både mottagningsattesterat och beslutsattesterat samma faktura.

B.H. har vidgått att han för kommunens räkning har köpt in den ifrågavarande mängden jord. Han har dock gjort gällande att jorden har levererats till Åsdalsparken och följaktligen har kommit i kommunens besittning.

B.H. har vidgått att han beslutsattesterat de ifrågavarande fakturorna trots att det var han själv som gjorde beställningen. Han har dock förnekat att han agerat i strid mot kommunens rutiner för mottagningsattest eftersom den signatur han satte på följesedlarna inte utgör en mottagningsattest. Han har således inte både besluts- och mottagningsattesterat fakturorna. B.H. har vidare gjort gällande att inköpet av jord har skett enligt gängse rutiner inom kommunen varför hans agerande varken kan anses stå i strid mot upphandlingspolicyn eller delegationsordningen.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning.

Har den beställda matjorden kommit i kommunens besittning?

I målet är ostridigt att B.H. har beställt 784 kubikmeter matjord för kommunens räkning och att kommunen erlagt betalning härför med sammanlagt 138 120 kr exklusive moms. Genom utredningen i målet är det klarlagt att mängden jord motsvarar ca 80 lastbilslast.

Av utredningen framgår vidare att projektet Åsdalsparken avsåg iordnings-tällande av ett område där schaktmassor från Botniabanan lämnats. Åsdalsparken omfattade ett område om ca 7 300 kvadratmeter.

B.H. har gjort gällande att den aktuella jorden har levererats till Åsdalsparken. Enligt vad som framkommit vid förhöret med B.H. var Åsdalsparken ett projekt som han var mycket engagerad i. O.J., som planerade och projekterade Åsdalsparken, har uppgett att markarbetena i Åsdalsparken påbörjades den 18 augusti 2006. B.H. har berättat att arbetet med Åsdalsparken var färdigt den 30 augusti 2006 och att det vid den tidpunkten var sått i parken. Mot denna bakgrund framstår det enligt Arbetsdomstolens bedömning som anmärkningsvärt att B.H., då han tillfrågades om matjordsleveransen vid mötet den 30 augusti 2006, inte uppgav att jorden levererats till Åsdalsparken. L.L. och J.N. har nämligen samstämmt uppgett att B.H. vid mötet påstod att matjorden fanns hos D.N. på Brogatan. J.N. har vidare berättat att B.H. vid nästkommande möte den 11 september 2006 vidhöll att matjorden fanns hos D.N. Mot denna bakgrund framstår B.H:s uppgifter enligt Arbetsdomstolens mening inte som trovärdiga.

För att kontrollera B.H:s uppgifter har kommunen låtit landskapsingenjören E.S-H. undersöka Åsdalsparken för att se om matjorden kan ha levererats dit. E.S-H. har uppgett att hon i Åsdalsparken låtit gräva sex provgropar, som var och en var 1,5–2 kvadratmeter stor. I samtliga provgropar har ytskiktet utgjorts av mulljord och inte av matjord. Mulljordsdjupet vid hennes mätningar var i genomsnitt 8 cm. Hennes slutsats är att det i Åsdalsparken inte har påförts någon matjord alls utan att det i stället har lagts rötslam eller s.k. biomull, vilket består av rötslam blandat med kompost. Med utgångspunkt i det befintliga mulljordsdjupet, och efter beaktande av sättningar och förmultning, är hennes uppskattning att det på området Åsdalsparken lagts ca 1 100 kubikmeter rötslam. Enligt Arbetsdomstolen, som inte finner någon anledning att ifrågasätta E.S-H:s uppgifter, talar

utredningen med styrka för kommunens påstående om att den av B.H. beställda matjorden inte har levererats till Åsdalsparken.

Förbundet har till stöd för de uppgifter B.H. lämnat om att matjorden levererats till Åsdalsparken bl.a. åberopat förhör med Å.R., som är innehavare av det företag, Rosén & Söner AB, som sålde jorden till kommunen. Enligt Arbetsdomstolens bedömning innebär dock vad Å.R. berättat inte något klargörande i denna fråga. Å.R. har visserligen bekräftat att Rosén & Söner AB sålt den ifrågakvarande mängden jord till kommunen, men han har inte kunnat bekräfta att matjorden faktiskt levererats till Åsdalsparken, eftersom han inte själv ombesörjde transporten. Enligt Å.R. anlätades D.N. för att transportera jorden, och efter att han pratat med D.N. om vilka veckor som matjorden skulle levereras skickade han fakturorna.

Sammantaget finner Arbetsdomstolen utrett att den jord som B.H. inhandlat för kommunens räkning inte har levererats till Åsdalsparken såsom B.H. har påstått. Vid detta förhållande kan jorden inte anses ha kommit i kommunens besittning.

Har B.H. agerat i strid mot kommunens rutiner för fakturahantering?

Av B.H:s egna uppgifter framgår att han både har beställt matjorden och beslutsattesterat fakturorna för den. Genom förhören med bl.a. L.L. är utrett att det enligt kommunens faktureringsrutiner inte var tillåtet för en och samma person att både beställa och beslutsattestera. B.H. har uppgett att han var medveten om att han borde ha gått till sin chef, R.S., och bitt denne beslutsattestera fakturorna. Han har som förklaring till varför han underlät att göra detta berättat att R.S. vid något tillfälle sagt att han inte vill skriva på B.H:s fakturor och att han därefter trott att han skulle attestera själv. Mot bakgrund av de uppgifter som L.L. lämnat om att B.H. under flera år var fråntagen sin attesträtt eftersom han misskött densamma måste det ha stått klart för B.H. att även han hade att följa kommunens rutiner. B.H. har således agerat i strid mot kommunens rutiner för fakturahantering.

Har B.H. agerat i strid mot kommunens upphandlingspolicy och delegationsordning?

I målet är ostridigt att köpeskillingen för matjorden uppgick till 138 120 kr, vilket utgör mer än ett basbelopp, och att någon upphandling inte har skett. Vid detta förhållande har B.H. agerat i strid mot kommunens upphandlingspolicy. B.H. har vidare agerat i strid mot kommunens delegationsordning eftersom han inte var behörig att besluta om inköp överstigande två basbelopp.

Sammanfattande bedömning

Sammantaget finner Arbetsdomstolen att B.H. när det gäller inköpet av matjord har orsakat kommunen skada motsvarande ett värde av 138 120 kr exklusive moms. Han har vidare agerat i strid mot kommunens faktureringsrutiner, upphandlingspolicy och delegationsordning.

Inköp av virke

Kommunen har gjort gällande följande. B.H. har agerat i strid mot kommunens upphandlingspolicy då han har köpt in en stor mängd virke från en leverantör (Wibergs Bygg KB) som kommunen saknade ramavtal med. B.H. har vidare brustit i sin tillsyn över verksamheten eftersom han inte har kunnat redogöra för vad det inköpta virket har använts till. Denna bristande kontroll har medfört att kommunen har lidit skada eftersom det inte har gått att fakturera för varor som B.H. påstår har levererats. B.H. har dels underlåtit att fakturera, dels fakturerat långt i efterhand vilket strider mot kommunens faktureringsrutiner. B.H. har vidare i strid mot kommunens delegationsordning skänkt bort bänkbord, något som han inte var behörig att göra. Härigenom har B.H. grovt misskött sina åligganden samt förbrukat sitt förtroende.

B.H. har vitsordat att virke inköpts från Wibergs Bygg KB trots att ramavtal saknades och anført att detta var nödvändigt eftersom kommunens avtalsleverantör inte kunde leverera rätt sorts virke. Han har gjort gällande att det var allmänt vedertaget att handla från andra än avtalsleverantörerna och att både hans chef, R.S., och upphandlingsavdelningen var medvetna om detta. B.H. har bestritt att han brustit i tillsynen över virkeshanteringen. Den mängd virke som använts i snickeriet har inte varit anmärkningsvärt stor och han har inte haft någon anledning att reagera över förbrukningen. Han har invänt mot den beräkningsmetod som kommunen har använt och anført att kommunen inte i erforderlig mån har tagit hänsyn till det spill som uppstått vid tillverkningen. Enligt B.H. har fakturering skett enligt gängse rutiner vid parksektionen och det har inte tidigare framförts någon invändning mot dessa rutiner. Eftersom det förekommer att kommunen sponsrar verksamhet trodde B.H. att han hade behörighet att skänka bort tre bänkbord.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning.

Inköp i strid mot kommunens upphandlingspolicy?

När det gäller frågan om B.H. i samband med virkesinköpet agerat i strid mot kommunens upphandlingspolicy konstaterar Arbetsdomstolen inledningsvis att det är ostridigt att en stor del av det virke som parksektionen använt har inhandlats från en virkesleverantör som kommunen saknade ramavtal med.

Av kommunens upphandlingspolicy, som åberopats som skriftlig bevisning, framgår att ramavtal ska följas och om avsteg av något skäl är nödvändigt eller angeläget ska kontakt tas med upphandlingsenheten eller den som annars slutit avtalet för en diskussion om orsakerna och för att i framtiden kunna förbättra och utveckla avtalen.

Förbundet har gjort gällande att det inom kommunen var allmänt vedertaget att avsteg gjordes från upphandlingspolicy. Utredningen i målet ger dock inte stöd för detta påstående. B.H. har inte påstått att han tagit kontakt med upphandlingsenheten för att diskutera frågan om virkesinköp. B.H. har

visserligen berättat att han och R.S. hade ett möte med avtalsleverantören vid vilket bristerna i leverantörens sortiment diskuterades. Det har emellertid inte framkommit någon omständighet som medför att B.H. därmed kan ha haft fog för att tro att han kunde göra sådana avsteg från upphandlingspolicyn som det här är fråga om.

Sammantaget är det alltså visat att B.H. i samband med virkesinköpet agerat i strid mot kommunens upphandlingspolicy.

Bristande kontroll över virkeshantering?

I frågan om B.H. brustit i sin kontroll över parksektionens virkesanvändning gör Arbetsdomstolen följande överväganden.

I målet är utrett att parksektionen under perioden januari 2005 till augusti 2006 köpt in drygt 14 500 löpmeter tryckimpregnerat virke och drygt 7 500 löpmeter timmerspont till ett sammanlagt värde av ca 400 000 kr. Tryckimpregnerat virke används enligt vad som framkommit i målet främst till att tillverka bänkbord och timmerspont används till att tillverka bl.a. lekstugor och vindskydd.

Kommunen har gjort gällande att B.H. har haft bristande kontroll över verksamheten eftersom han inte har kunnat redogöra för vad drygt 10 500 löpmeter tryckimpregnerat virke och ca 3 000 löpmeter timmerspont använts till. J.N. har uppgett att kommunens beräkning av hur mycket virke som saknas är gjord utifrån uppgifter om materialåtgång som personalen som arbetar i snickeriet har lämnat. Arbetsdomstolen finner ingen anledning att ifrågasätta dessa uppgifter.

Enligt kommunens beräkning borde den inköpta mängden tryckimpregnerat virke ha räckt till omkring 240 bänkbord att jämföra med de 12 bänkbord som fakturerats år 2005 och de 52 bänkbord samt ett barnbänkbord som kommunen lyckats fakturera efter att B.H. avskedats. B.H. har inte kunnat erinra sig hur många bänkbord som fakturerats under den ifrågavarande perioden men han har uppgett att han tror att snickeriet tillverkade ca 100–150 bänkbord per år. Redan av B.H:s egna uppgifter framgår således att det i snickeriet under den ifrågavarande perioden skulle ha tillverkats betydligt fler bänkbord än det antal som kommunen har fakturerat för.

Kommunen har med utgångspunkt i de uppgifter som erhållits från snickeriet om materialåtgång vitsordat att timmersponton använts till att bygga 4 vindskydd och 15 lekstugor, vilket motsvarar en materialåtgång om omkring 4 500 löpmeter. J.N. har uppgett att detta bara utgör en liten del i förhållande till det antal som snickeriet borde ha kunnat tillverka. B.H. har uppgett att timmersponton användes till att tillverka friggebodar, vindskydd, bryggor, ishockeysargar, sopstationer och pumphus utan att närmare precisera dessa till antal. Såvitt framkommit i målet hade parksektionen inte annat än enstaka sådana produkter i lager.

B.H. har bl.a. förklarat differensen mellan inköpt material och fakturerade produkter med att en stor del av det inköpta materialet användes i kommunens egna verksamhet och därför inte fakturerades. Han har vidare gjort gällande att parksektionens fakturering skett i den ordning som var praktiskt möjlig. L.L. har uppgett att även det material som användes i kommunens egna verksamhet skulle ha redovisats genom internfakturering. L.L. har vidare uppgett att det inom parksektionen helt saknades bokföringsorder och underlag för internfakturering.

Genom framför allt J.N:s och L.L:s uppgifter, men även av B.H:s egna uppgifter, framgår att en stor del av det virke som har köpts in till parksektionens snickeri inte har fakturerats för, vare sig internt eller externt. Virket har inte heller återfunnits i parksektionens lager. B.H. har i egenskap av sektionschef det övergripande ansvaret för parksektionens snickeriverksamhet. Vid detta förhållande får det enligt Arbetsdomstolens mening ankomma på B.H. att visa vad det inköpta virket har använts till. Detta har B.H., enligt Arbetsdomstolens bedömning, inte lyckats med. Han har endast i svepande ordalag påstått att det använts i kommunens egen verksamhet utan att närmare kunna peka på var och hur.

Enligt Arbetsdomstolens bedömning har B.H., även med beaktande av att han inte kunnat ha daglig tillsyn över snickeriet, brustit i sin kontroll av verksamheten i denna del. B.H. har därmed orsakat kommunen en inte obetydlig skada eftersom kommunen varken har kunnat internfakturera eller externfakturera för den saknade mängden virke, vars värde enligt kommunens beräkningar uppgår till 260 000 kr.

Har B.H. agerat i strid mot kommunens faktureringsrutiner?

Genom de uppgifter som J.N. och L.L. lämnat har framkommit att parksektionen fram till B.H:s avskedande i oktober 2006 inte hade fakturerat för några bänkbord år 2006, detta trots att ett antal bänkbord hade levererats. Det har vidare genom deras uppgifter framkommit att kommunen lyckades fakturera för 52 stycken bänkbord som hade levererats men inte fakturerats. B.H. måste i egenskap av ansvarig chef för parksektionen ha varit medveten om att fakturering bör ske löpande. Han har under alla omständigheter inte förklarat varför denna rutin inte skulle gälla för parksektionen. Vid detta förhållande är det enligt Arbetsdomstolens bedömning utrett att B.H. agerat i strid mot kommunens faktureringsrutiner.

Har B.H. agerat i strid mot kommunens delegationsordning?

I målet är ostridigt att B.H. har skänkt bort tre bänkbord tillhörande kommunen. B.H., som varit sektionschef inom kommunen sedan år 1990, borde vara väl förtrogen med vad som ligger inom hans behörighet och befogenhet. B.H:s agerande strider enligt Arbetsdomstolens bedömning mot kommunens delegationsordning.

Sammanfattande bedömning

Sammantaget finner Arbetsdomstolen att B.H., när det gäller frågan om inköp och hantering av virke till snickeriet dels har agerat i strid mot kommunens upphandlingspolicy och delegationsordning, dels agerat i strid mot kommunens faktureringsrutiner. Han har vidare brustit i sin tillsyn över parksektionens virkesanvändning, vilket medfört skada för kommunen.

Har kommunen haft laga skäl för avskedandet av B.H.?

Arbetsdomstolen har i det föregående funnit styrkt att B.H. vid upprepade tillfällen har agerat i strid mot kommunens delegationsordning, upphandlingspolicy och rutiner för fakturahantering. Han har vidare orsakat kommunen en inte oansenlig skada. B.H. har en mångårig erfarenhet av arbete inom kommunen och har varit sektionschef sedan år 1990. I den ställningen har han haft stor frihet men också ett särskilt ansvar för att utöva tillsyn över sektionens verksamhet. Han har enligt vad som framkommit i målet haft god kännedom om kommunens delegationsordning och upphandlingspolicy. Kommunen måste kunna ha fullt förtroende för anställda i en sådan position som B.H. har innehaft. Redan genom sitt agerande i fråga om inköp av jord respektive virke får B.H. anses ha på ett så allvarligt sätt rubbat kommunens förtroende för honom som anställd att avskedandet är lagligen grundat. Med den bedömningen saknas anledning att även gå in på övriga omständigheter som åberopats av kommunen som grund för avskedandet.

Sammanfattning och rättegångskostnader

Arbetsdomstolen har funnit att avskedandet av B.H. från dennes anställning är lagligen grundat. Detta innebär att förbundets talan ska avslås.

Med hänsyn till utgången i målet ska förbundet utge ersättning för kommunens rättegångskostnader. Det yrkade beloppet är skäligt.

Domslut

1. Arbetsdomstolen avslår Fackförbundet SKTF:s talan.
2. Fackförbundet SKTF ska ersätta Örnsköldsviks kommun för rättegångskostnader med etthundraåttiotusensjuhundraåttioen (180 781) kr, varav 135 000 kr utgör ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom tills betalning sker.

Ledamöter: Inga Åkerlund, Peter Syrén, Inga Jerkeman, Kerstin Brodowsky, Anders Hagman, Inger Öhrn Karlsson och Margareta Zandén. Enhälligt.

Sekreterare: Marie-Louise Collin